

stort Bidrag. Men de, der ingenting faar, ja endogsaa efter det andet Forslag kommer til at betale en Ekstraskat eller en Straffeskat, hvad man nu vil kalde det, bliver de Landmænd, især i Jylland, der har den lette, ja undertiden ogsaa flygtige, sandmuldede Jord, som staar højt i Hartkorn, fordi det i Aarene forud for 1844, da vi fik Matrikelen, var sund Jord, der kunde behandles godt med de Redskaber, man da havde, og derfor gav forholdsvis godt Udbytte. Jeg tror derfor, at denne Godtgørelse efter Hartkorn vil falde meget ulige og ikke tilfredsstillende. Jeg tror, det vilde have været mere retfærdigt, hvis man havde sagt: Vi giver 1 Kr. pr. Td. for det, der er leveret før 1. Januar, og 2 Kr. for det, der er leveret siden. Sagen er den, at Kornet svinder ikke saa lidt hen ad Foraaret, af forskellige Grunde. Det vejer ikke saa meget, som naar det er tærsket straks efter Høsten og leveret. Og saa er der ogsaa det, at de, der leverer i Foraaret, har opbevaret det paa bedste Maade, nemlig i Straaet. Men det er det, jeg henstiller til det kommende Udvalg at overveje, hvilken Vej det vil være mest praktisk og retfærdigt at gaa.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om det sidste Forslag, angaaende Byggingen. Jeg antager, at det er Husmandsforeningernes Forslag om en Bygging, der har fremkaldt dette noget modererede Forslag. Jeg siger noget modererede Forslag, thi Husmandsforeningernes Forslag var endnu mere glubsk, idet det krævede leveret 10 Tdr. pr. Td. Hartkorn. Men man har ganske vist saa været saa praktisk, at man for en stor Del har fritaget sig selv, og det er et Forhold, som der ogsaa i det foreliggende Forslag er taget skyldigt Hensyn til. Naar man ser paa dette Forslag, maa man først opkaste det Spørgsmaal, om den foreslaaede Udskrivning er nødvendig. Ja, ifølge de Oplysninger, der foreligger fra Statistisk Departement af 17. November 1916, skulde der behøves 700,000 Tdr. Byg til at anvende til Brød, for at man kunde være sikker paa at have Brødkorn nok i Landet til næste Høst. Men hvis det er rigtigt, mener jeg rigtignok, at Regeringen snarest burde have fulgt den Opfordring, som Husmandsforeningerne og Landbofor-

eningerne ogsaa paa det Møde, der blev holdt i Indenrigsministeriet, var enige om at rette til Regeringen, nemlig til straks at opkøbe Byggen, medens den endnu findes hos Købmændene, medens den findes paa Lagrene, før den gaar ud til Svinene. Thi at tro, at den her foreslaaede Ligning af Byg vil bringe noget Byg frem af Betydning, forekommer mig at være meget letsindigt. Det vil sikkert, som Forslaget er, gaa saadan, at de allerfleste vil betale Skatten, den Skat, de kan slippe med, af 3 Kr. 50 Øre pr. Td., som de mangler. Selv om de føler, at den i mange Maader vil falde uretfærdigt — og det vil den —, er jeg ikke i Tvivl om, at de vil betale Skatten frem for at levere, for det slipper de meget billigere fra. Dette Forslag vil, forekommer det mig, lægge en meget uretfærdig Skat paa mange Landmænd, en ganske uforskyldt Straffeskat. Ja, man skulde jo ikke kunne kalde det en Straffeskat, thi saa skulde der foreligge en Forseelse, men naar de Landmænd, der har dyrket et Skifte med Vintersæd, og som samvittighedsfuldt har leveret, hvad de har avlet, undtagen hvad de har brugt selv, skal svare en Skat her, maa man alligevel kalde det en Straffeskat eller i alt Fald en Ekstraskat. I de Egne, jeg før nævnede — og ogsaa andre Steder, hvor der er store Engarealer —, Egnene med den høje, sunde Sandjord, der har et meget højt Hartkorn, vil der være mangfoldige Landmænd, som har dyrket Rug — det er en Sædart, de ikke kan gaa fra, for den passer til deres Jord — og dyrket den som sædvanligt i Skifte, leveret, hvad de har avlet, men ikke avlet saa meget, at de har kunnet levere 8 Tdr. pr. Td. Hartkorn; de har ingen Byg af Betydning, og de vil komme til at betale flere Gange 3 Kr. 50 Øre pr. Td. Hartkorn. Det vil vække megen Uvillie, og efter min Mening med Rette. Denne Rugskat, eller hvad man skal kalde den, vil ramme mange ganske uretfærdigt.

Men selv om det kun er faa, Skatten vil ramme uretfærdigt, mener jeg, at den danske Rigsdag ikke bør vedtage et saadant Lovforslag som det her foreliggende. Den Landmand, der har gjort sin Pligt fuldt ud, skal ikke straffes, fordi han arbejder med karrig Jord eller har haft